

mv. forud for et kontrolbesøg, såfremt der blev givet forudgående varsling.

Varsling kan således også undlades, hvis myndigheden – f.eks. på baggrund af tidligere erfaringer med en virksomhed eller med en bestemt branche eller dele af en branche – har en begrundet formodning om, at en virksomhed med henblik på at lægge hindringer i vejen for kontrollen ville fjerne effekter, installationer mv., såfremt der skete forudgående varsling.

3. Som omtalt i lovforslagets bemærkninger vil bestemmelsen i § 5, stk. 4, nr. 1, ikke kun finde anvendelse i tilfælde, hvor det – som omtalt umiddelbart ovenfor i pkt. 2 – ud fra de konkrete omstændigheder skønnes, at formålet med et kontrolbesøg ville være forspildt, hvis der blev givet forudgående underretning. Den pågældende bestemmelse vil ifølge bemærkningerne også finde anvendelse i tilfælde, hvor det generelt må antages, at øjemedet med kontrollen ville blive forspildt, såfremt den pågældende borger eller virksomhed var »advaret« forinden.

Hermed sigtes der til, at bestemmelsen også kan anvendes i alle de tilfælde, hvor et kontrolbesøg mv. efter sin generelle karakter vil gå ud på at kontrollere et »øjebliksbillede«. Ønsker en myndighed at gennemføre et kontrolbesøg, som har til formål at kontrollere et øjebliksbillede, er dette således i sig selv tilstrækkeligt grundlag for at undlade varsling efter lovforslagets § 5, stk. 4, nr. 1.

Eksempelvis vil der derfor efter den nævnte bestemmelse ikke skulle varsles i de tilfælde, hvor fødevaremyndighederne ønsker at kontrollere et øjebliksbillede af hygiejnetilstanden på en restaurant, eller hvor myndighederne ønsker at kontrollere et øjebliksbillede af den dyrevelfærdsmæssige tilstand hos en landmands besætning.

Som andre eksempler kan nævnes, at der heller ikke med den nævnte bestemmelse vil skulle varsles forud for et kontrolbesøg, som har til formål at kontrollere et øjebliksbillede af arbejdsmiljømæssige forhold på en virksomhed, eller som har til formål at kontrollere et øjebliksbillede af, om der i en virksomhed er personer, som udfører »sort« arbejde.

4. På den anførte baggrund må det efter Justitsministeriets opfattelse forventes, at lovforslagets § 5, stk. 4, nr. 1, vil få væsentlig praktisk betydning på en række områder.

Bestemmelsen indebærer således, at myndighederne inden for de – til dels rummeligt – angivne rammer, som er omtalt ovenfor, kan undlade at varsle tvangsindgreb omfattet af bestemmelsen.

Af det anførte følger også, at bestemmelsen ikke skal fortolkes indskrænkende i forhold til sin ordlyd, og det vil i sagens natur i betydeligt omfang være overladt til den pågældende kontrolmyndigheds skøn at vurdere, om betingelserne for at undlade varsling efter bestemmelsen er opfyldt.

Der vil endvidere ikke ved en fortolkning af lovforslagets § 5, stk. 4, nr. 1, skulle tages hensyn til de regler, som findes i retsplejeloven, og som anvender lignende formuleringer, herunder f.eks. retsplejelovens § 796, stk. 3, om ransagning inden for strafferetsplejen (der anvender formuleringen »såfremt undersøgelsens øjemed ville forspildes«). Det bemærkes i den forbindelse, at formuleringen i f.eks. retsplejelovens § 796, stk. 3, ikke benyttes med henblik på at afgrænse, om ransagning kan ske med eller uden forudgående varsel, men derimod med henblik på at afgrænse, i hvilke tilfælde politiet selv – når retsplejelovens betingelser er opfyldt – kan foretage en ransagning uden at afvente rettens godkendelse.

Spørgsmål 15:

Hvad er den retspolitiske begrundelse for, at give f.eks. arbejdstilsynet hjemmel til uden retskendelse at skaffe sig adgang, foretage undersøgelser, gennemgå dokumenter, medtage prøver/dokumenter hos en virksomhed m.v., som ikke er under mistanke for et straffbart forhold, mens virksomheder, hvor der foreligger en begrundet mistanke, kan afvise at lukke tilsynet ind – under henvisning til forslagens § 9, stk. 1?

Spørgsmål 16:

Er det ministerens opfattelse, at der ved den foreslåede bestemmelse i § 9 er tilvejebragt et dels administrerbart regelsæt, dels en "retsgaranti" for borgeren og virksomheden, som denne kan henholde sig til?

Disse to spørgsmål er motiveret i følgende:

Det hedder i § 9, stk. 2, at stk. 1 »gælder ikke, hvis tvangsindgrebet alene gennemføres med